

[Korsgaard.]

paa det Spørgsmaal, jeg har rejst om Køleskabe, og herudfra sluttede, at saa maa jeg være med til, hvad som helst Arbejdsdirektoratet maatte forlange i Retning af et eller andet, der kunde være behageligt for Arbejderne. Det er en underlig Slutning. Køleskabene koster ikke synderligt. Jeg kan ikke paa Forhaand vide, hvad de Ting vil koste, som man kan finde paa inde i Fabrikdirektoratet. Er det rimeligt, og evner Virksomhederne det, ja, saa kan man jo se paa det. Men at de to Ting skulde have nogen Forbindelse med hinanden, forstaar jeg ikke, og jeg forstaar heller ikke, at min Bemærkning om Ferie kan give den højtærede Socialminister Anledning til de Udtalelser, han er kommet med. Hvad jeg sagde om Ferie, var, at det skulde ikke være saadan, at Ferien kun var noget tilsyneladende, idet det Arbejde, de paagældende slap for i Ferien, kom de i Virkeligheden til at gøre uden for Ferien. Jeg nævnte allerede i mit første Indlæg, at for Lønarbejderne kan der ingen Fare være paa dette Omraade; de passer deres Maskine i saa og saa mange Timer, og naar de ikke er der, maa en anden gøre det — dermed er den Potte ude. Noget helt andet er det, hvor det drejer sig om Kontorarbejde, og det var her, jeg mente, man ikke gik frem paa den Maade, man burde gøre det, naar man vil være en hensynsfuld og god Arbejdsgiver.

Til den højtærede Socialminister har jeg i øvrigt et Par Bemærkninger om det Problem, jeg rejste med Hensyn til Aldersrente. Det var efter min egen Bedømmelse det Punkt, jeg lagde mest Vægt paa af de Ting, jeg talte om. Jeg ved ikke, om jeg kan sige, at den højtærede Socialminister helt afviser dette Problem, men jeg kan i hvert Fald sige, at han modtog ikke mine Bemærkninger videre sympatisk. Jeg maa imidlertid hævde, at naar man siger om en Ting, at det kan man ikke lave administrativt, saa er det for mig nogle Ord, jeg har hørt mangfoldige Gange, men som jeg ikke lægger den fjerneste Vægt paa. Selvfølgelig kan det ordnes administrativt, og selvfølgelig vil det for Aldersrentenydere eller for Beboere, eller hvordan man nu vil tage det, kun koste et overmaade ringe Beløb om Aaret. Det, som den højtærede Socialminister var inde paa, at man kunde gøre, løser slet intet Problem, for det Problem, jeg ønsker at faa løst, er, at enhver frivillig Opsparing kan foretages, uden at den paagældende skal komme i den Situa-

tion, at han simpelt hen, naar den Dag kommer, da han skal have Aldersrente, bliver frataget i hvert Tilfælde en meget væsentlig Del af det, han har opsparet.

Nu har vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsbeskæftigelse af det ærede Medlem Hr. Bomholt hørt, at han ikke paa Forhaand afviser en vis Tvang, og paa mangfoldige Omraader har vi jo Tvang, saa jeg synes i og for sig, det er en meget forstandig Ting af ham ikke at afvise det. Men hvorfor skulde man saa paa dette Omraade, over for Indtægter, som kan svare en vis Afgift til Selvpensionering, afvise denne Tvang? Jeg forstaar det ikke (Formanden gør Tegn til, at Taletiden er omme).....

Ja, saa beklager jeg over for den højtærede Finansminister kun lige at kunne sige et Par Smaating, at det altsaa har vist sig, som jeg maatte antage, at de 6½ Mill. Kr., som Ministeren vil have, er blevet til 7,8 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister svarede i sine Udtalelser fuldt ud til, hvad jeg maatte vente: Køleskabe kan han ikke gaa med til, derimod kan han gaa med til nye Kontorbygninger. Det vil sige, at hvor det er Smaating, det drejer sig om, træffer vi den højtærede Minister som den sparsommelige Mand, han er, men hvor det drejer sig om store Ting, ja, dér lader han Daleren rulle.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kunde ikke nøjes med at kritisere Statens Holdning vedrørende Sygeplejerskerne, men førte Kritiken videre til Københavns Kommune. Nu havde jeg ventet af det ærede Medlem, naar han vilde tage Patent paa at være Funktionærernes virkelige Forsvarer, at han saa var gaaet videre og ogsaa havde taget Frederiksberg Kommune med — dér har de Konservative, som bekendt, Flertallet. Jeg kan da betro det ærede Medlem, at først efter, at Københavns Kommune havde gennemført den Ordning, som nu er gennemført efter Forhandling med Organisationerne, gennemførtes den ude paa Frederiksberg, og jeg kan samtidig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke mere end 14 Dage siden, at den konservative Gruppe ude paa Frederiksberg forkastede et Forslag om at nedsætte Arbejdstiden til 8 Timer for en Række Funktionærer, hvis Arbejdstid man i 1930 forlængede.